

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دپلوم انجنیر نسرين معروفی

۲۰ جنوری ۲۰۱۷

انتقال کانون بحران به خاور دور و یا .....؟

شکست امپریالیسم جنایتگستر امریکا درخاور میانه، اوکراین و سوریه باعث شده است تا دولت امریکا با سیاست خارجی تفرقه افکنانه و استعمارگرانه خود مداخلات را در امور داخلی و منازعات منطقه ئی کشورهای دیگر جهان شروع نماید و با تهدیدات و ایجاد عدم ثبات و ناامنی به فروش و صدور سلاحها و جنگ افزار های خود که باعث جنگها، مناقشات و دگرگونی ها می شود، رونق بدهد.

خوانندگان عزیز! تاجائی که از مطالعه رسانه های غربی بر می آید، امپریالیسم امریکا از منازعاتی که میان کشور های چین، جاپان، مالیزیا، فلیپین وکشور های دیگر در منطقه وجود دارد، سوء استفاده نموده و در صدد تشدید و هرچه بیشتر و بحرانی ساختن اوضاع میان کشورهای نامبرده می باشد، تا با داشتن سیزده پایگاه نظامی در جزیره "اوکناوا" که حدود ۴۰۰ کیلو متر از ساحل چین فاصله دارد، بتواند سرزمین چین و بحران در منطقه را تحت کنترل خود داشته باشد.

به استناد شواهد تاریخی، دولت "جمهوری خلق چین" پس از پایان جنگ جهانی دوم مجمع الجزایر "تیوان" و "پنگو" را از جاپان باز پس گرفت و قانون اساسی جدیدی را در سال ۱۹۴۷ به تصویب رسانید. اما در جریان انقلاب ملی دموکراتیک ترانز نو چین الی سال ۱۹۴۹، به دنبال پیروزی های پهبم حزب کمونیست چین و ارتش سرخ آن کشور تحت رهبری داهیانة "صدر مائو" و تصرف تمام خاک اصلی چین، "گومینتانگ" حزب ناسیونالیست چین که در آن زمان تحت قیادت "چانکا پیشیک" یکی از مزدوران جنایتکار امریکا قرار داشت، با ترک خاک چین اصلی و خزیدن به جزیره تایوان در پناه توپ و تانک و بمب اتمی امپریالیسم جنایتگستر امریکا، در شهر "تایپه" دولت پوشالی "چین ملی" را اعلام داشته، آن شهر را به مثابه پایتخت خودش گزیده و حاکمیتش را دولت مشروع سرزمین اصلی چین و مغولستان اعلام داشت. این در حالیست که از آن زمان تا کنون دولت جمهوری خلق چین بر سرزمین اصلی حکومت می کند.

دولت تایوان در اوایل دوران جنگ سرد از سوی بسیاری از کشور های غربی و سازمان ملل متحد تنها دولت مشروع چین شناخته می شد. این دولت از اعضای مؤسس سازمان ملل متحد بود و تا سال ۱۹۷۱ عضو دائم شورای امنیت ملل متحد بوده و اما در همین سال بود که این کشور از عضویت ملل متحد اخراج شده و کرسی آن به دولت جمهوری خلق چین واگذار شد.

"جمهوری خلق چین" دولت "تایوان" را غیر قانونی خوانده و خواهان بازگشت این سرزمین به خاک اصلی چین شد. دولت "جمهوری خلق چین" آمادگی خود را با استفاده از زور در صورت لزوم اعلام داشته است. اختلافات این دو دولت باعث شده بود که هر گونه تلاش برای اعلام استقلال "تایوان" با تهدید جمهوری خلق چین مواجه شود. جمهوری خلق چین از برقراری روابط دیپلماتیک با کشور هائی که "تایوان" را به رسمیت بشناسند، خودداری می کند.

مشکل امپریالیسم امریکا در باره موضوعات مرتبط با "تایوان" که با دخالت‌های مستقیم "اوباما" آغاز شده بود و امروز رئیس جمهور جدید ایالات متحده امریکا "ترمپ" به آن ادامه می دهد، عدم تمکین به خواست و اراده بیش از یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون از باشندگان جمهوری خلق چین و مردمی که در داخل تایوان از طرف نیروهای وابسته به امریکا گروگان گرفته شده اند، و خواستار وحدت مجدد کشور شان هستند، می باشد. به گزارش "وال ستریت ژورنال" رئیس جمهور منتخب امریکا "دونالد ترامپ" در مصاحبه ای که با "وال ستریت" داشت گفت: که آماده است تا در مورد سیاست "چین واحد" مذاکره کند. "همچنان وزیر خارجه دولت جدید امریکا "تیلرسون" تا جایی که از مطالعه رسانه های جمعی بر می آید افزوده است که وی هم تحریکات خود را نسبت به دولت جمهوری خلق چین که "تایوان" جز آن شناخته شده است، شروع نموده و الحاق "تایوان" به سرزمین چین را غیر قانونی اعلام داشته است. به همین ترتیب ساختن جزیره های مصنوعی توسط کشور چین در بحیره جنوب چین را غیر قانونی می داند. این اقدامات دولت جدید امریکا نشاندهنده تغییر عمده در سیاست و روابط خارجی آن نسبت به دولت چین است تا بتواند موضوع اختلافات منطقه ئی کشور های حاشیه بحیره جنوبی چین را دامن بزند. دولت امپریالیستی امریکا در حال حاضر شروع به تهدیدات لفظی علیه چین نموده و می خواهد "بیجینگ" را با مسایل فوق تحت فشار قرار بدهد و با طرح پلانهای هدفمندانه و ایجاد جنگ در منطقه، تغییرات و دگرگونی ها را در کشور های حاشیه بحیره جنوبی چین به وجود بیاورد و روند صلح و ثبات در منطقه را اخلال نماید.

رهبری چین موفقگیری دولت جدید امریکا را به شدت تحریک آمیز می داند و در پاسخ به رئیس جمهور منتخب امریکا اعلام کرد، "چین واحد" غیر قابل مذاکره می باشد. طوری که در بیانیه وزارت خارجه دولت چین تذکار رفته است: "تنها چین در جهان وجود دارد، تایوان بخش غیر قابل انکار از خاک چین است". در این بیانیه افزوده شده: "ما از طرف های مرتبط با موضوع در ایالات متحده امریکا می خواهیم که به تعهد خود مبنی بر سیاست چین واحد، پایبند بمانند و در باره موضوعات مرتبط با "تایوان" محتاطانه برخورد کنند تا از دخالت بی مورد در رابطه چین و امریکا اجتناب شود."

ناگفته نماند که مداخلات نظامی و سیاسی دولت چین در سطح جهانی تا حدی زیادی در خفا انجام می گیرد، اما تا جایی که معلوم است، دولت چین روی اهداف سیاسی، اقتصادی و سودجویانه خود، جنبش های مقاومت عرب علیه امپریالیست های غربی را کمک نموده است. همچنان کمک های نظامی و "انسانی" به دولت و ارتش سوریه از جمله گسترش برنامه آموزش ارتش سوریه را به عهده گرفته است.

چین می خواهد روابط نظامی عمیقی با دولت دست نشانده افغانستان داشته باشد، چنانچه ۷۳ میلیون دالر به بخش نظامی افغانستان کمک کرده است. طوری که می دانیم کمک های کشور های قدرتمند نظامی و اقتصادی هیچ گاه بدون اهداف استعماری و دخالت‌های مغرضانه نبوده و در آینده هم نخواهد بود. پس به صراحت باید گفت: دولت چین امروز با حمایت و کمک های نظامی، اقتصادی و "بشر دوستانه" خود در صدد است تا شرایط مداخلات مستقیم و تجاوزات به کشور های مدنظر را در آینده آماده بسازد.

از مجموع تحولات و تحرکات جدیدی که در خاور دور صورت می گیرد و در آن امپریالیسم جنایتگستر امریکا خود را در تقابل با امپریالیسم نوخاسته چین قرار می دهد، می توان گفت:

این تحرکات به خصوص از جانب امپریالیسم امریکا می تواند دو علت داشته باشد، یا می خواهد به دنبال شکست های پیهمی که در خاورمیانه و شرق اروپا خورده است، بحران را به خاور دور انتقال داده و آنجا را به مثابه کانون جدید بحران به آتش بکشد و یا این که می خواهد با بزرگ نشان دادن تحرکاتش در آنجا، چین را که دیگر در تمام جهان خار بغل آن کشور گردیده است، وادار نماید تا بر سر میز مذاکره حاضر شده، در یک بده بستان تاریخی، بر واقعیت "چین واحد" گردن نهد.

در هر حالتی و این که آتش جنگهای خونین و تجاوزات کشورهای امپریالیستی باز هم از کدام نقطه ای از جهان زبانه بکشد، با این شعر به نوشته ام خاتمه می دهم.

توهم برخیز و با رزمندگی پیکار خونین را پذیرا شو   به سوی مرگ هستی ساز دشمن سوز پویا شو